

имъ писалъ: “Чудіж ся какъ вый, отъ оногова който вы призова чрѣзъ благодать-тж Христовж, така скоро прѣминувате въ друго благовѣствованіе; което не е друго.”

Посланіе-то къ Ефесяномъ Павель писалъ на святыи-тѣ въ Ефесъ.⁽¹⁾ Ефесъ былъ единъ голѣмъ Азіатскы градъ, дѣто былъ храмъ-тѣ на лѣжли-вж-тж богыніж Діанж (Артемидж). Въ деветна-десетж-тж главж на Дѣянія-та четемъ, че слѣдъ като Павель проповѣдвалъ тамъ нѣколко врѣме за истиннаго Бога, нѣкои повѣрвали и напуенжли Артемидиный-тѣ храмъ. Тогазъ онѣзи, които още слѣдвали да ѝ ся кланятъ, направили голѣмо смущеніе противъ Павла. Тѣ ся уплашили че ще изгубятъ печалбы-тѣ си, понеже Павель го-ворилъ че богове направени съ ржцѣ не сж богове.

Филиппы и Солунъ были два града въ Македоніи не твърдѣ далечъ единъ отъ другъ. Павель мияжлъ прѣзъ тѣзи градове и поучавалъ жители-тѣ имъ. Ако и да не прѣстоялъ тамъ много врѣме, той пакъ не гы забравилъ. Той знаялъ че Христіани-тѣ тамъ щѣли много да страдатъ отъ язычницы-тѣ, и слѣдъ малко прати-лъ Тимооея въ Солунъ за да види какъ ся поминуватъ и да му извѣсти. За да гы настави и утѣши той писалъ двѣ писма до Солуняны-тѣ и едно до Филиппяны-тѣ, писма които ся наричатъ *Посланія къ Солуняномъ* и *Посланіе къ Филиппяномъ*.

(1) И въ други градове, отъ които вѣроятно Лаодикія бѣ единъ. Вижь Кол. 4; 16.